

BIRTHE SCHMIDT

Birthe Schmidt blev født i 1946. Birthe fortæller i denne erindring om sin barndom på Norddjursland med spejder og handelsture til Randers, om at komme i huset hos en familie i Vejlbj, og om hvordan hun blev rigtig aarhusianer med job i Aarhus Kommune.

Jeg er i foråret blevet interviewet af en 5. klasse på Elise Smiths Skole – interviewet kan læses her: <http://www.2017aarhusianere.dk/birthe-schmidt> .

Dette er en lidt mere detaljeret beskrivelse af mit liv.

Birthe Schmidt, født 17. december 1946 på "Lyng", et optagelseshjem for straffefanger, Stakroge. Min far var forvalter og min mor kontordame på stedet. Da der ikke måtte være børn der, flyttede vi til Lystrup Strand på Norddjursland, hvor min far stammede fra. Min mor var københavner.

Jeg voksede op i en søskendeflok på fire, hvor jeg er den ældste. Min far fik tidligt konstateret leddegigt og fik pension, mens min mor var hjemmegående.

Jeg startede i skole i en lille landsbyskole i Lystrup, hvor der kun var to klasselokaler. Et til de små og et til de store klasser. Derefter kom jeg på Vivild Skole, som gik til syvende klasse og de sidste tre år gik jeg på Allingåbro Skole, hvor jeg tog realeksamen. Så jeg har gået i tre skoler, men har hele min barndom boet det samme sted.

Der var ikke mange ting, jeg kunne beskæftige mig med i fritiden. Hjemme havde vi et stykke jord, hvor vi dyrkede grøntsager, som blev solgt til sommerhusgæster. I fritiden var jeg spejder. Da jeg begyndte som spejder, var det præstefruen, der var spejderleder. Vi var vant til at titulere hende fru Bisgaard, nu skulle vi kalde hende Ester og sige du. Det var svært for os. Vi sagde jo De og fru/frøken/hr til alle voksne autoriteter dengang.

I ferierne har jeg arbejdet på to gårde og et plejehjem (dengang hed det alderdomshjem). Jeg gjorde rent og lavede forefaldende arbejde. Om foråret var jeg i roerne hos en gårdejer. Jeg kan ikke helt huske, hvad mine penge blev brugt til. Men jeg købte julegaver til mine forældre hos købmanden i Lystrup. Hvert år op til jul lavede han en juleudstilling i et baglokale. Det var altid en ting, som jeg glædede mig til. Når jeg kom hjem med skolebussen, skulle jeg lige ind og kigge på udstillingen. Til jul var jeg sammen med mine søskende og min mor på juletur til Randers. Randers var handelsbyen. Det var også i Randers, at jeg gik til tandlæge.

Vi cyklede til skole. Til Lystrup var der 2½ km, til Vivild fem og til Allingåbro 13 km. Når vi cyklede til Allingåbro, cyklede vi mange sammen. Vi havde et par opsamlingssteder, hvor der kom børn til fra andre retninger. Vi cyklede to og to i en lang række og skiftedes til at køre forrest. Det var meget organiseret. Om vinteren var der skolebus.

Om sommeren kom der mange sommerhusgæster. Ugens to højdepunkter for os børn var, når rutebilen kom fra Randers om lørdagen med feriegæster og en masse bagage og igen når den kom søndag aften og hentede dem alle igen. Så var vi på pletten og sad på rad og række på et rækværk og fulgte chaufførens arbejde med at få al bagagen op på taget af bussen. Og så var der mange gange nye børn at lege med. Mange somre var jeg på ferie hos min mors familie

i København og Humlebæk. Det var stort at komme helt til Sjælland for en lille "bondepige". Der var mange butikker og sporvogne. Og hos min morfar måtte jeg selv bestemme, hvad jeg ville spise og han tog os med i Tivoli og andre spændende steder. På den måde oplevede vi lidt mere end vores få legekammerater ved Lystrup Strand.

Jeg havde en sorgløs tilværelse i min barndom. Jeg hjalp til derhjemme, men der var også tid til at lege i sne om vinteren og jeg badede meget hele sommeren. Jeg havde kun ganske få legekammerater, men vi var meget sammen. Der var kun 4½ år mellem ældste og yngste i søskendeflokken, så vi legede også meget sammen. Penge var der ikke mange af. Min far sad tungt på pengene. Hver gang min mor skulle bruge penge, måtte hun spørge hos far. På den måde evnede de at spare op, selv om de kun havde en invalidepension. Vi hentede selv mælk på en gård eller på mejeriet. Slagteren, fiskemanden og bageren kom på landtur. En gang om måneden lejede mor en vaskemaskine, som kom aftenen før den store vaskedag. Jeg hadede at komme hjem fra skole, den dag mor vaskede. Så var der meget at gøre.

Efter skolen kom jeg først i huset hos en familie i Vejlbj ved Aarhus. Familien havde landbrug og en maskinstation. Derefter kom jeg i lære som kontorassistent i Randers, blev gift med Søren, som er udlært gartner, fik tvillinger, en pige og en dreng, i 1968 og en pige i 1972. I de første år var jeg hjemmegående og blev senere dagplejemor.

Sidst i 1977 blev jeg århusianer. Vi købte en frøhandel i Sønder Allé og flyttede til Tilst. Vi arbejder begge i frøhandelen. Alle tre børn var spejdere og jeg blev ulveleder hos KFUM-Spejderne i Hasle. I 1987 faldt jeg i glat føre og fik en kunstig skulder. Det betød, at vi måtte afhænde forretningen. Jeg fik hurtigt job ved Aarhus Amt som sekretær i Natur og Miljø. Da amterne i januar 2007 blev nedlagt, blev jeg overført til Aarhus Kommune i en lignende stilling også i Natur og Miljø. Begge var virkelig gode arbejdspladser.

I august 2012 gik jeg på pension og er nu en aktiv pensionist og jeg har frivilligt arbejde flere forskellige steder, så tiden flyver af sted.

Jeg har nu boet i Aarhus i mere end halvdelen af mit liv og synes godt, jeg kan kalde mig århusianer. Jeg kunne i hvert fald ikke tænke mig at bo andre steder. To af mine børn bor i Aarhus Kommune, den tredje er blevet fynbo. Aarhus har udviklet sig meget, siden vi flyttede hertil. De første år kørte bybusserne ikke til Tilst. Vi kørte med rutebilen ind. Tilst lå ude på landet, men nu er der bebyggelse hele vejen ind ad Viborgvej.

Aarhus er en mangfoldig by med mange forskellige folkeslag, mange attraktioner, mange tilbud om fritidsaktiviteter – og ikke mindst overskuelig. Aarhus er helt sikkert min dejlige by.